

فصل ششم
شناسایی الگو
تولید ویژگی

FEATURE GENERATION,
DATA TRANSFORMATION AND
DIMENSIONALITY REDUCTION

محمد جواد فدائی اسلام

INTRODUCTION-TRANSFORM

- هدف از تبدیل (Transform) انتقال ویژگی‌ها به فضای جدید است.
- اگر تبدیل به درستی انتخاب شود. ویژگی‌ها در فضای جدید با یک فشرده‌سازی بالای اطلاعات مواجه خواهند شد.
- به این فعالیت گاهی تکنیک کاهش بعد (dimensionality reduction) هم گفته می‌شود.

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & -2 & 5 \\ 1 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

تعريف ترانهاده - متعامد

$$\mathbf{A}^T = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ -2 & 0 \\ 5 & 4 \end{bmatrix}$$

$\mathbf{A}^T$

T denotes the **Transpose** operation

ترانهاده

A real matrix is called **orthogonal** if $\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A}^T$

متعامد

تعریف: بردار ویژه – مقدار ویژه

○ اگر برداری به نام v در رابطه زیر صدق کند

$$Av = \lambda v$$

صدق کند، آنگاه v را بردار ویژه (eigenvector) و λ را مقدار ویژه (eigenvalue) متناظر با آن بردار برای ماتریس A می‌نامند.

یافتن بردار ویژه – مقدار ویژه

○ برای یافتن مقادیر ویژه ماتریس A با ابعاد $n \times n$ ، باید معادله $Av = \lambda v$ را برای اسکالر(های) λ حل کنیم. می‌توانیم از تساوی $Av = \lambda Iv$ استفاده نماییم که I ماتریس همانی است.

$$Av = \lambda Iv$$

$$Av - \lambda Iv = 0$$

$$(A - \lambda I)v = 0$$

○ اگر $\det(A - \lambda I) = 0$ باشد، آنگاه یک حل غیربدیهی برای v وجود خواهد داشت.

بردار ویژه - مقدار ویژه (حل مثال)

$$A = \begin{bmatrix} 2 & -4 \\ -1 & -1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{aligned} \det \begin{bmatrix} 2 - \lambda & -4 \\ -1 & -1 - \lambda \end{bmatrix} \\ = (2 - \lambda)(-1 - \lambda) - (-4)(-1) \\ = \lambda^2 - \lambda - 6 \\ = (\lambda - 3)(\lambda + 2). \end{aligned}$$

$$\lambda_1 = 3, \lambda_2 = -2$$

$$(A - 3I)v = 0$$

$$\begin{bmatrix} 2 - 3 & -4 \\ -1 & -1 - 3 \end{bmatrix} v = 0, \begin{bmatrix} -1 & -4 \\ -1 & -4 \end{bmatrix} v = 0, v_1 = \begin{bmatrix} 4 \\ -1 \end{bmatrix},$$

$$\begin{bmatrix} 2 + 2 & -4 \\ -1 & -1 + 2 \end{bmatrix} v = 0, \begin{bmatrix} +4 & -4 \\ -1 & 1 \end{bmatrix} v = 0, v_2 = \begin{bmatrix} -4 \\ -4 \end{bmatrix}$$

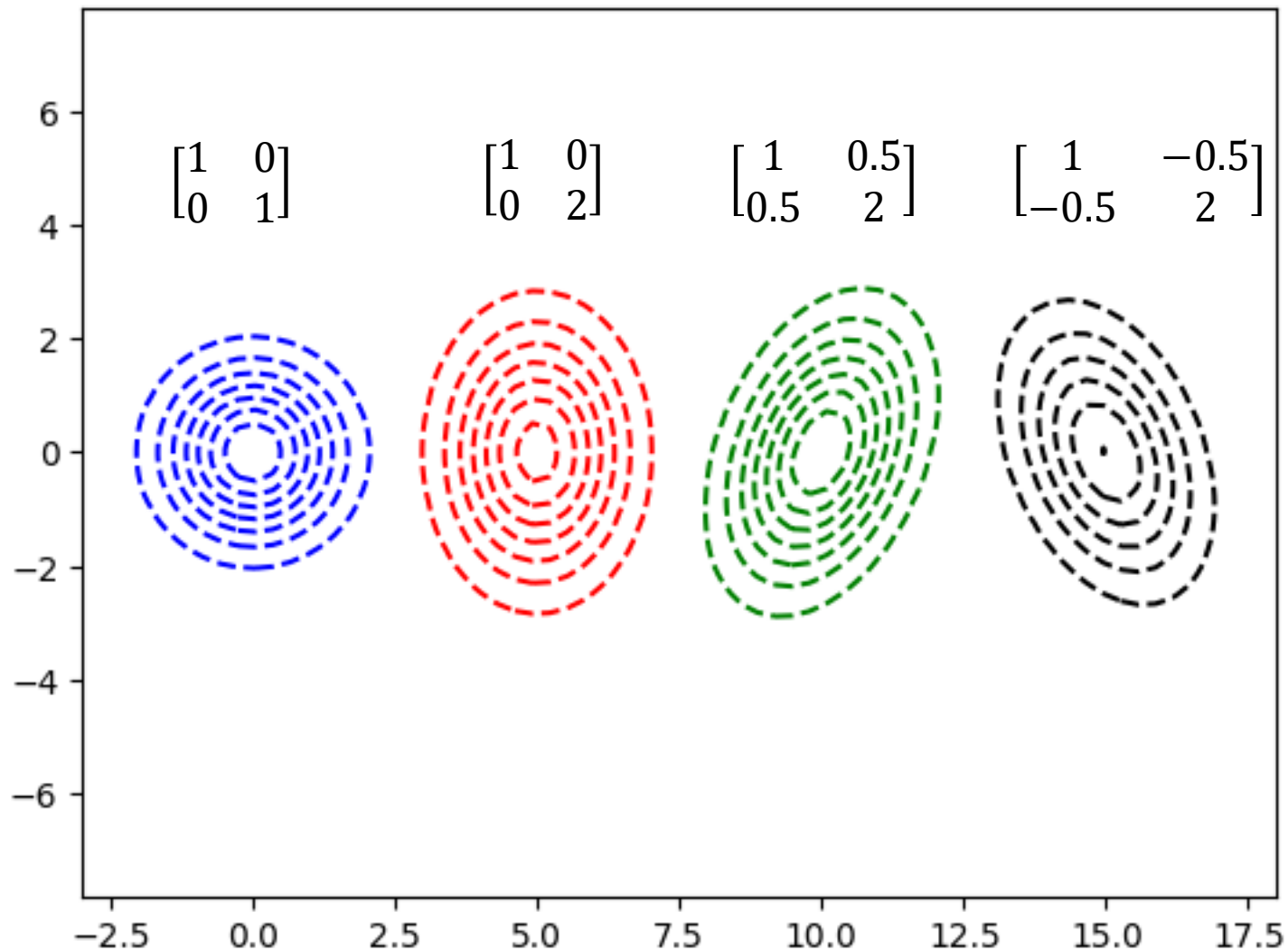
بردار ویژه ماتریس کواریانس

- بردارهای ویژه ماتریس کواریانس برهم عمود هستند.
- بردار ویژه متناظر با مقدار ویژه بیشتر، نماینده جهتی است که پراکندگی داده‌ها در آن سو بیشتر است.

پراکندگی داده برای ماتریس‌های کواریانس مختلف

Covariance Matrix


```
print("Covariance Matrix")
mu1 = np.array([0.0 , 0.0])
mu2 = np.array([5 , 0])
mu3 = np.array([10 , 0])
mu4 = np.array([15 , 0])
```

```
covmat1 = np.array([[1, 0], [0 , 1]])
covmat2 = np.array([[1, 0], [0 , 2]])
covmat3 = np.array([[1, 0.5], [0.5 , 2]])
covmat4 = np.array([[1, -0.5], [-0.5 , 2]])
```

```
xx, yy = np.meshgrid(np.linspace(-3, 18, 70), np.linspace(-4, 4, 70))
pos = np.dstack((xx, yy))
pdf1 = multivariate_normal(mu1, covmat1).pdf(pos)
pdf2 = multivariate_normal(mu2, covmat2).pdf(pos)
pdf3 = multivariate_normal(mu3, covmat3).pdf(pos)
pdf4 = multivariate_normal(mu4, covmat4).pdf(pos)
```

```
contour1 = plt.contour(xx, yy, pdf1, colors='blue' , linestyle='dashed' )
contour2 = plt.contour(xx, yy, pdf2, colors='red', linestyle='dashed')
contour3 = plt.contour(xx, yy, pdf3, colors='green', linestyle='dashed')
contour4 = plt.contour(xx, yy, pdf4, colors='black', linestyle='dashed')
plt.axis('equal')
plt.show()
```



```
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
from scipy.stats import multivariate_normal
```

THE KARHUNEN-LOÈVE TRANSFORM

تبدیل کارهانن لویی یا PCA

principal component analysis (PCA)

تجزیه به مولفه‌های اصلی

این تبدیل داده‌ها را به فضایی می‌برد که محورهای جدید عمود بر هم یا مستقل از هم هستند.

گام‌ها برای یافتن PCA

- گام اول: استانداردسازی
- گام دوم: محاسبه ماتریس کواریانس
- گام سوم: محاسبه بردارویژه و مقدار ویژه ماتریس کواریانس برای یافتن مولفه‌های اصلی

گام‌های محاسبه PCA

اگر بین دامنه متغیرهای اولیه تفاوت زیادی وجود داشته باشد، آن دسته از متغیرهایی که دامنه بزرگتر دارند بر متغیرهایی با دامنه کوچک غالب می‌شوند که منجر به بایاس یا تمایل به یک سو می‌شود. بنابراین، استانداردسازی داده‌ها می‌تواند از این مشکل جلوگیری کند.

$$z = \frac{value - mean}{standard\ deviation}$$

ماتریس کوواریانس یک ماتریس متقارن است.

$$\begin{bmatrix} Cov(x, x) & Cov(x, y) & Cov(x, z) \\ Cov(y, x) & Cov(y, y) & Cov(y, z) \\ Cov(z, x) & Cov(z, y) & Cov(z, z) \end{bmatrix}$$

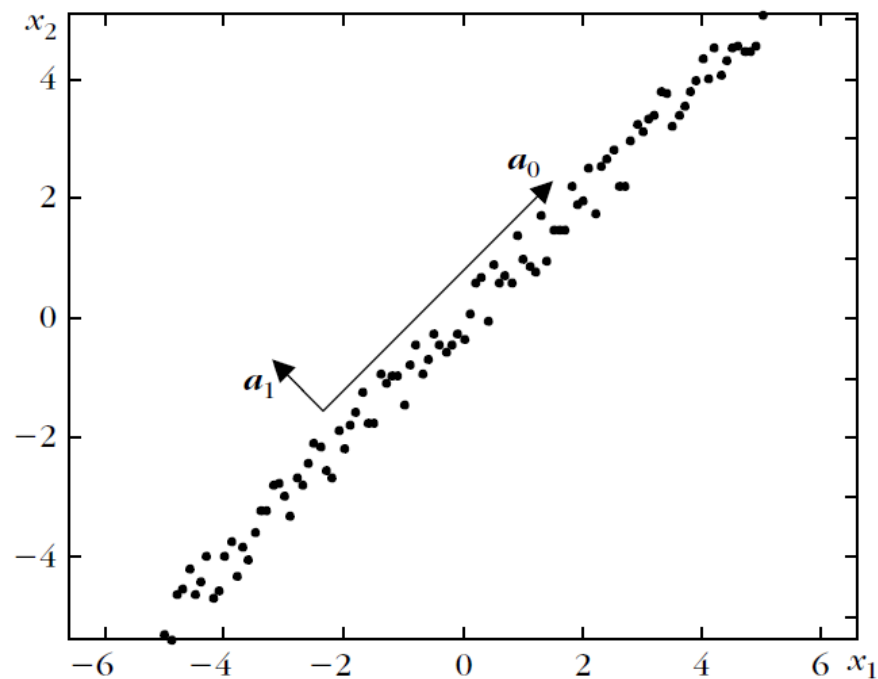
مثال ۱

$$\mathbf{a}_0 = [0.7045, 0.7097]^T$$

$$\mathbf{a}_1 = [-0.7097, 0.7045]^T$$

$$\lambda_0 = 17.26, \quad \lambda_1 = 0.04$$

$$\lambda_0 \gg \lambda_1$$

- داده‌ها مربوط به معادله $x_2 = x_1 + \epsilon$ است که ϵ نویز را نشان می‌دهد.
- بردار $\mathbf{a}_i$ نشان‌دهنده بردار ویژه و λ_i نشان‌دهنده مقدار ویژه است.
- در امتداد محور $\mathbf{a}_0$ داده‌ها بیشترین واریانس را دارند.
- با توجه به اطلاعاتی که PCA ارائه می‌دهد (اختلاف زیاد بین دو مقدار ویژه) ابعاد مجموعه تقریباً یک است.
- خط $\mathbf{a}_0$ تقریباً موازی با خط $x_1 = x_2$ است.

مثال ۲

The correlation matrix of a vector $\mathbf{x}$ is given by

$$R_x = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.1 \\ 0.1 & 0.3 & -0.1 \\ 0.1 & -0.1 & 0.3 \end{bmatrix}$$

Compute the KL transform of the input vector.

The eigenvalues of R_x are $\lambda_0 = \lambda_1 = 0.4$, $\lambda_2 = 0.1$. Since the matrix R_x is symmetric, we can always construct orthonormal eigenvectors. For this case we have

$$\mathbf{a}_0 = \frac{1}{\sqrt{6}} \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_1 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{a}_2 = \frac{1}{\sqrt{3}} \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} y(0) \\ y(1) \\ y(2) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2/\sqrt{6} & 1/\sqrt{6} & 1/\sqrt{6} \\ 0 & 1/\sqrt{2} & -1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{3} & -1/\sqrt{3} & -1/\sqrt{3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x(0) \\ x(1) \\ x(2) \end{bmatrix}$$

ماتریس تبدیل دارای سطر و ستون‌های متعامد با اندازه واحد است (orthonormal).

مثال ۲ – ادامه – کاهش بعد

$$\begin{bmatrix} y(0) \\ y(1) \\ \text{[redacted]} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2/\sqrt{6} & 1/\sqrt{6} & 1/\sqrt{6} \\ 0 & 1/\sqrt{2} & -1/\sqrt{2} \\ \text{[redacted]} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x(0) \\ x(1) \\ x(2) \end{bmatrix}$$

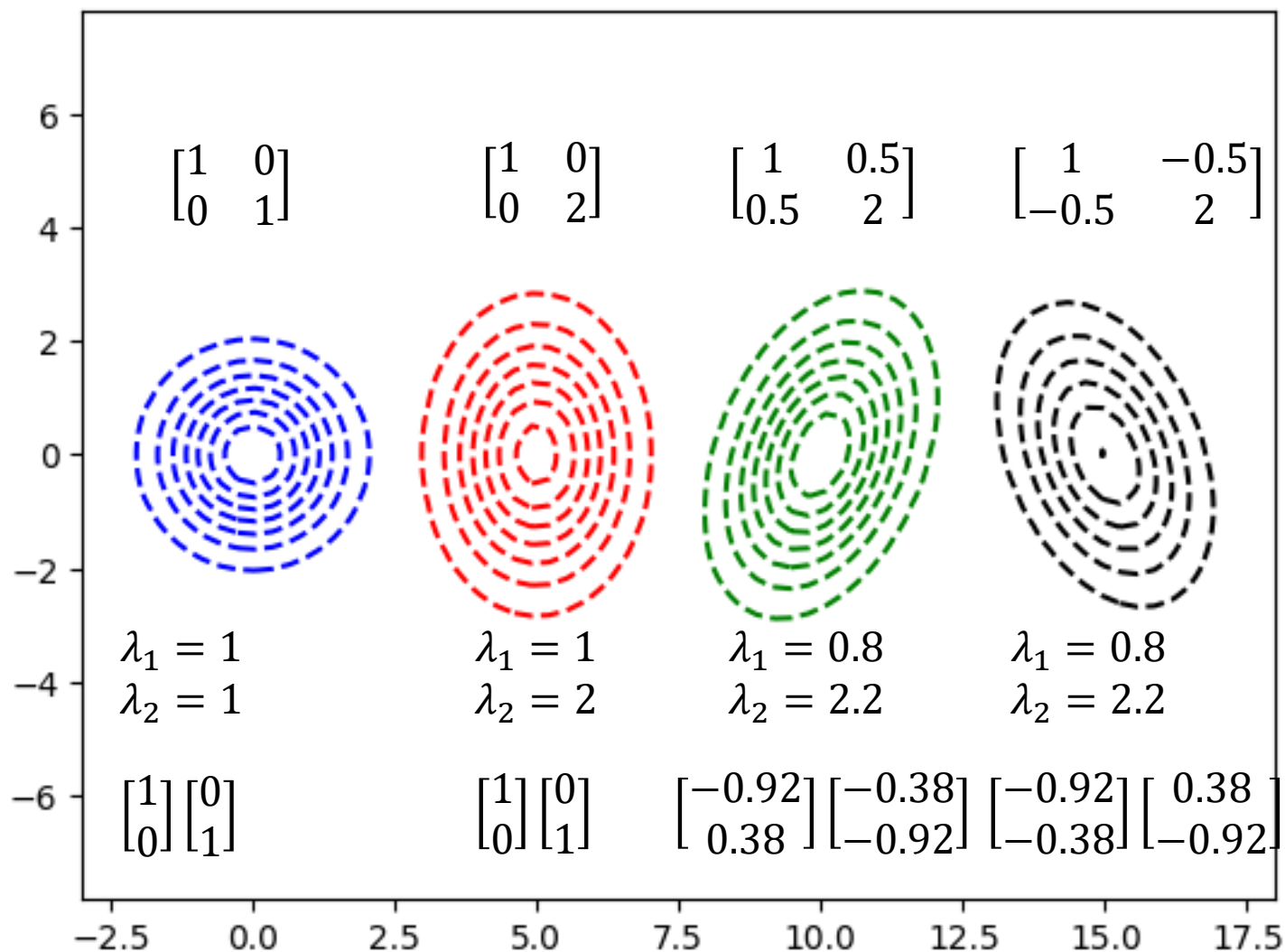
○ ماتریس تبدیل معکوس پذیر است، یعنی در تبدیل فضا اطلاعات از دست نمی‌رود.

○ با حذف بردار ویژه‌های کم اهمیت می‌توان به کاهش بعد رسید، در این صورت با از دست رفتن داده مواجهیم.

مثال ۳: مقدار ویژه و بردار ویژه برای ماتریس‌های کواریانس مختلف

Covariance Matrix

مثال ۳ - ادامه


```
print(covmat1)  
print(np.linalg.eig(covmat1))
```



```
[[1 0]  
 [0 1]]  
(array([1., 1.]), array([[1., 0.],  
                          [0., 1.])))
```

مثال ۴ - اثر ویژگی وابسته


```
np.set_printoptions(precision=2)
```

```
x = np.array([[1, 3, 4],  
              [2, 6, 8],  
              [3, 7, 10],  
              [4, -1, 3],  
              [5, 11, 16],  
              [6, 12, 18],  
              [7, 56, 63],  
              [8, -9, -1],  
              [9, 9, 18],  
              [10, 33, 43]])
```

$$z = x + y$$

```
covx = np.cov(np.transpose(x))
```

```
print(covx)
```

```
eigmatx = np.linalg.eig(covx)
```

```
print(eigmatx)
```



```
[[ 9.17 21.28 30.44]  
 [21.28 348.23 369.51]  
 [30.44 369.51 399.96]]
```

~ 0

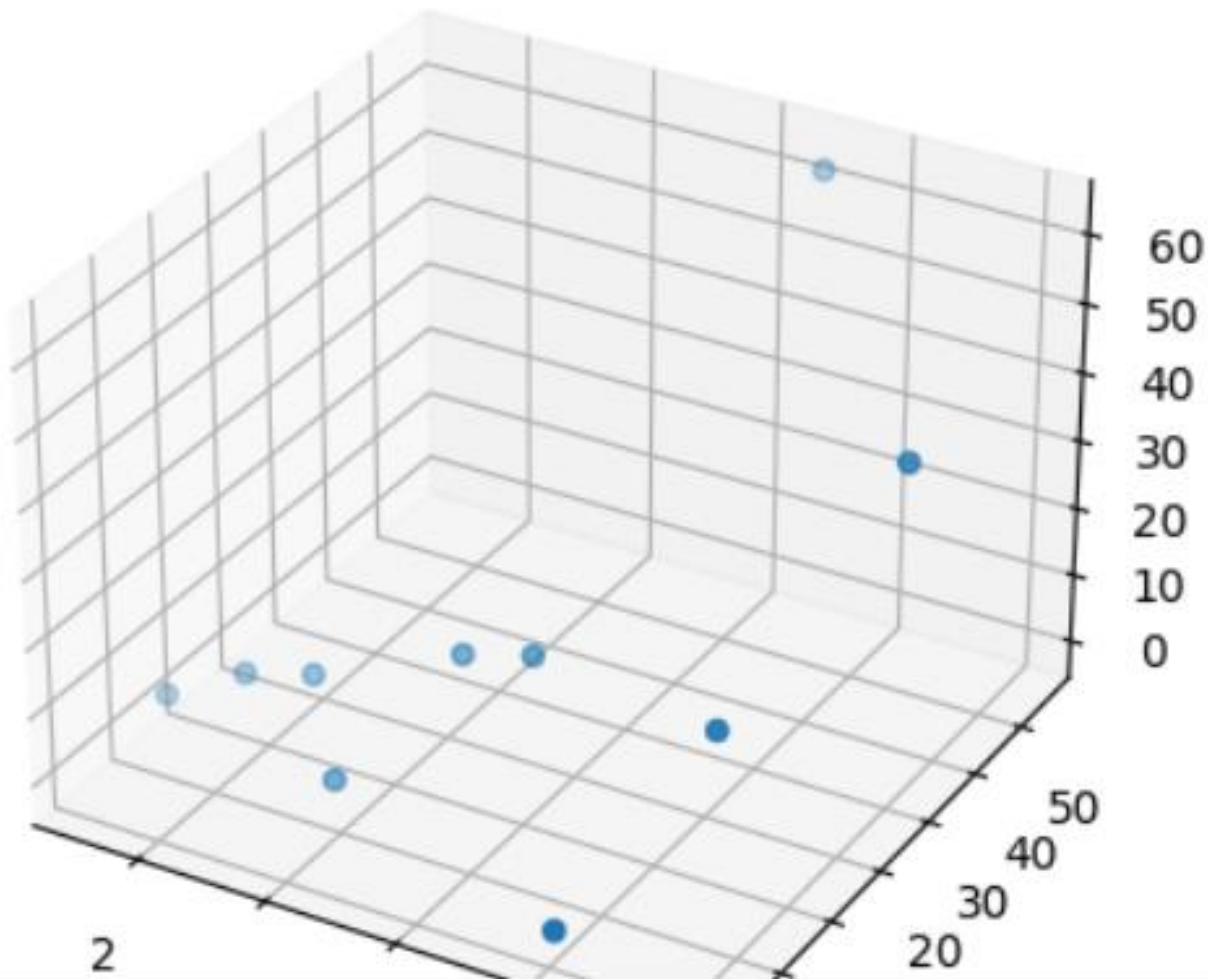


```
(array([7.46e+02, 1.10e+01, 4.62e-14]), array([[ -0.05, -0.81, -0.58],  
        [ -0.68,  0.45, -0.58],  
        [ -0.73, -0.36,  0.58]]))
```

مثال ۴ - پراکندگی داده‌ها


```
ax = plt.axes(projection='3d')  
ax.scatter3D(x[:,0], x[:, 1], x[:, 2])
```


مثال ٥

```
np.set_printoptions(precision=2)
x = np.array([[1, 2],
              [2, 4],
              [3, 6],
              [4, 8],
              [5, 10],
              [6, 12],
              [7, 14],
              [8, 16],
              [9, 18],
              [10, 20]])
covx = np.cov(np.transpose(x))
print(covx)
eigmatx = np.linalg.eig(covx)
print(eigmatx)
maxeigv = eigmatx[1]
xx = np.dot(x, maxeigv)
print(xx)
print(xx.round())
```

```
[[ 9.17 18.33]
 [18.33 36.67]]
(array([[ 0. , 45.83]], array([[ -0.89, -0.45],
                               [ 0.45, -0.89]]))
[[ 0.00e+00 -2.24e+00]
 [ 0.00e+00 -4.47e+00]
 [-1.11e-16 -6.71e+00]
 [ 0.00e+00 -8.94e+00]
 [-3.33e-16 -1.12e+01]
 [-2.22e-16 -1.34e+01]
 [-1.11e-16 -1.57e+01]
 [ 0.00e+00 -1.79e+01]
 [ 1.11e-16 -2.01e+01]
 [-6.66e-16 -2.24e+01]]
[[ 0. -2.]
 [ 0. -4.]
 [-0. -7.]
 [ 0. -9.]
 [-0. -11.]
 [-0. -13.]
 [-0. -16.]
 [ 0. -18.]
 [ 0. -20.]
 [-0. -22.]]
```

کاهش بعد – جداپذیری در PCA

DIMENSIONALITY REDUCTION

SEPARABILITY OF PCA

○ بهینگی تبدیل تجزیه به مولفه‌های اصلی نسبت به حداقل مربعات خطا (MSE) منجر به ویژگی‌هایی جدید با فشردگی بالا می‌شود. از این رو PCA را می‌توان ابزاری برای انتخاب m ویژگی غالب در فضای جدید از n ویژگی اولیه در نظر گرفت ($m < n$).

○ اگرچه تجزیه به مولفه‌های اصلی ممکن است روش خوبی برای فشرده‌سازی باشد اما در مواردی لزوماً منجر به حداکثر تفکیک‌پذیری در کلاس‌بندی نمی‌شود. این معقول است، زیرا کاهش ابعاد با توجه به تعلق داده‌ها به کلاس‌ها بهینه نشده است.

جداپذیری در PCA

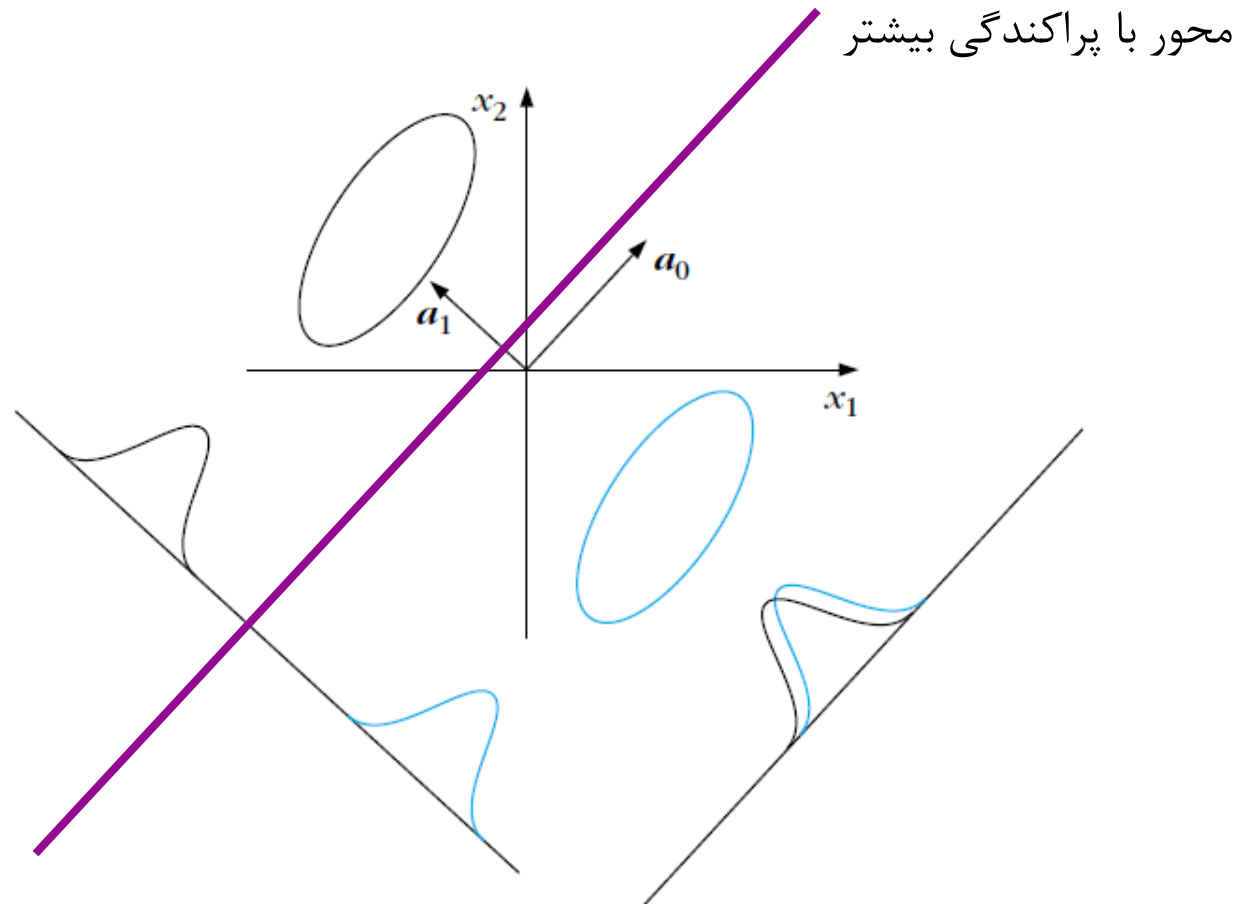
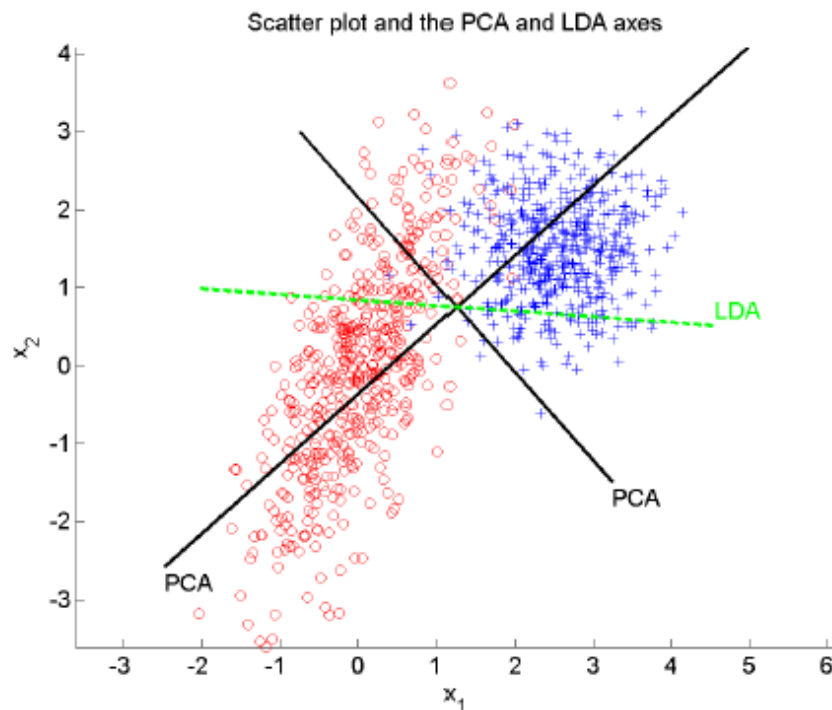

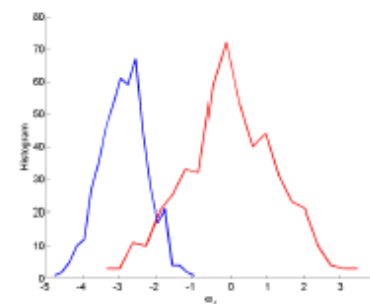
FIGURE 6.1

The KL transform is not always best for pattern recognition. In this example, projection on the eigenvector with the larger eigenvalue makes the two classes coincide. On the other hand, projection on the other eigenvector keeps the classes separated.

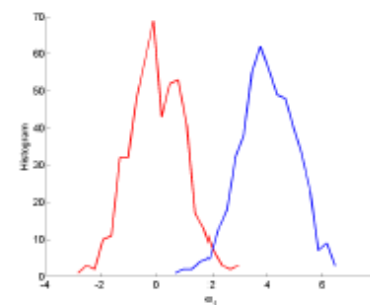
PCA vs LDA

(a) Scatter plot.

(b) Projection onto the first PCA axis.

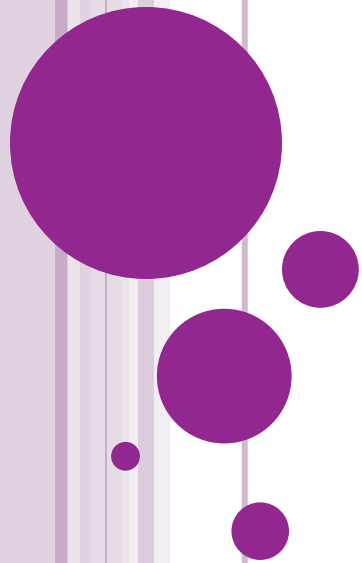

(c) Projection onto the first LDA axis.

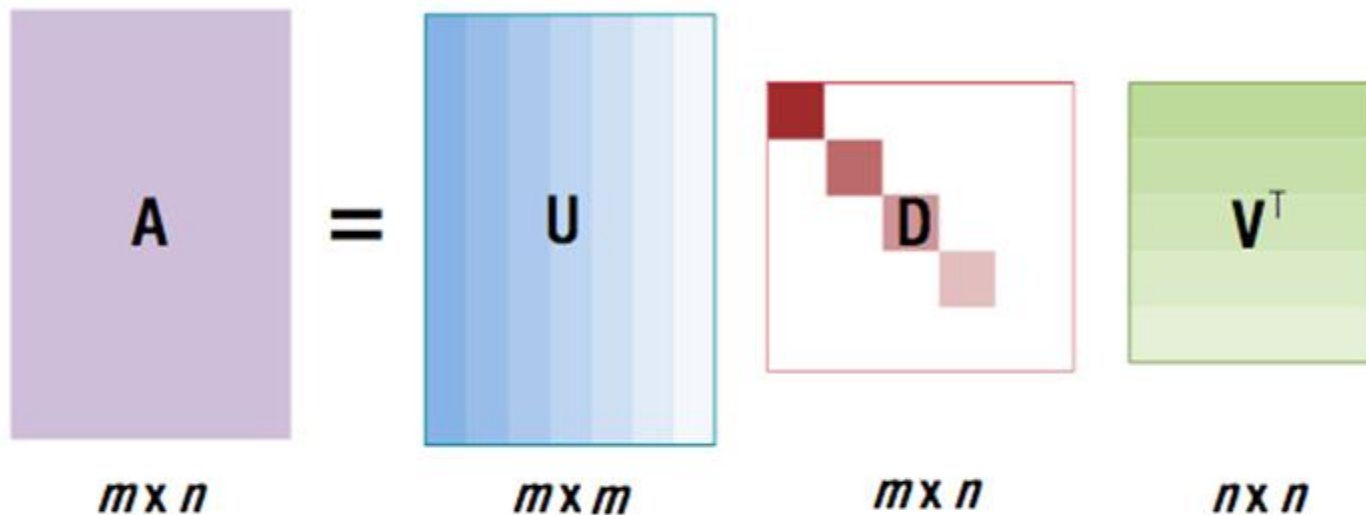
Figure 8: Scatter plot and the PCA and LDA axes for a bivariate sample with two classes. Histogram of the projection onto the first LDA axis shows better separation than the projection onto the first PCA axis.

SVD

SINGULAR VALUE DECOMPOSITION

Singular Value Decomposition

Column orthogonal matrix

Diagram illustrating the property of the column orthogonal matrix U : the norm of each column vector u_i is 1.

$$\|u_i\| = 1$$

Diagram illustrating the property of the column orthogonal matrix U : the dot product of two different column vectors u_i and u_j is 0.

$$u_j^T u_i = 0 \quad \text{for } i \neq j$$

Diagram illustrating the property of the column orthogonal matrix U : the product of its transpose and itself is the identity matrix $I_{m \times m}$.

$$U^T U = I_{m \times m}$$

Diagram illustrating the property of the orthogonal matrix V : the product of its transpose and itself is the identity matrix $I_{n \times n}$.

$$V^T V = I_{n \times n}$$

SVD : SINGULAR VALUE DECOMPOSITION

Diagram illustrating the multiplication of a matrix A (size $m \times n$) by a matrix B (size $n \times n$) to produce a matrix C (size $m \times n$).

The matrix A is represented by a grid of vertical bars, with dimensions $m \times n$ indicated. The matrix B is represented by a grid of horizontal bars, with dimensions $n \times n$ indicated. The resulting matrix C is represented by a grid of horizontal bars, with dimensions $m \times n$ indicated.

تجزیه به نقاط منفرد

Diagram illustrating the SVD decomposition of matrix A :

$$A = U D V^T$$

- U (pink): Left singular vectors
- D (blue): Singular values
- V (orange): Right singular vectors

ارتباط PCA و SVD

$$\begin{aligned} X &= UDV^T \\ XX^T &= (UDV^T)(UDV^T)^T \\ &= (UDV^T)(VD^T U^T) \\ &= UD(V^T V)D^T U^T \\ &= UD^2 U^T \end{aligned}$$

○ ریشه دوم مقدارهای ویژه XX^T برابر مقدارهای تکین X است.

استفاده از تجزیه مقادیر منفرد در حل معادلات

○ دستگاه معادلات زیر را در نظر بگیرید

$$A_{m \times n} X_{n \times 1} = 0$$

حل مساله بالا یا به عبارتی X برابر است با ستون V با کمترین مقدار تکین

محاسبه مختصات خط با روش تجزیه به مقادیر تکین

$A = [1,2; 2,4; 3,6; 4,8; 5,10; 6,12; 7,14; 8,16; 9,18; 10,11];$

$[U \ D \ V] = \text{svd}(A);$

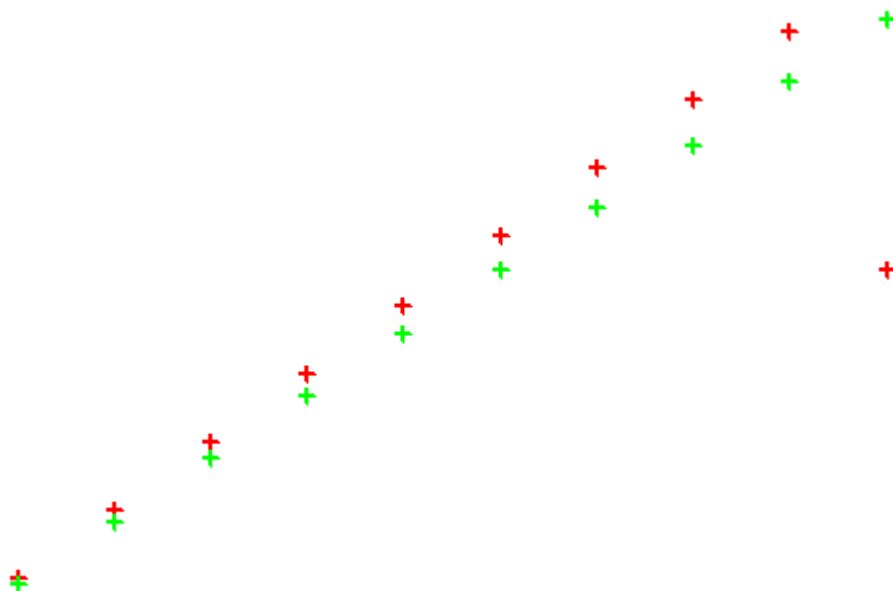
$\text{diag}(D) = (40.3962 \quad 3.7612)$

$1.83x - y = 0$

$U \rightarrow 10 \times 10$

$D \rightarrow 10 \times 2$

$V \rightarrow 2 \times 2$

RANSAC vs SVD

حذف نقاط دورافتاده و مقاوم بودن در برابر نویز

RANdom Sample Consenses

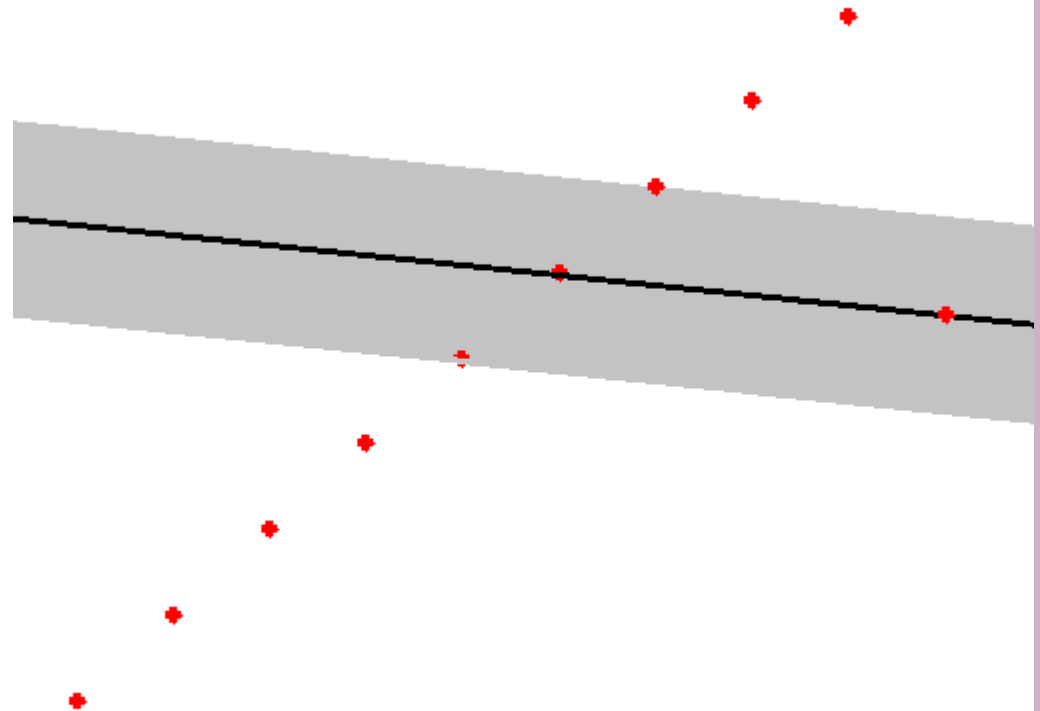
در روش RANSAC به صورت تکرار شونده تعداد مورد نیاز نقطه انتخاب می شود و از روی آن مجهولات به دست می آید. با استفاده از معادلات به دست آمده، اختلاف بین نقاط دیگر و متناظرشان در تصویر دیگر محاسبه می شود و تعداد نقاطی که اختلافشان از حد آستانه ای کمتر است (inliers) به دست می آید. معادلات که بیشترین inliers را دارد به عنوان جواب در نظر گرفته می شود.

RANSAC

انتخاب دو نقطه برای یافتن معادله خط (۱)

تعداد نقاط درون افتاده=۲
Number of inliers

$$(6,12), (10,11)$$
$$x + 4y - 54 = 0$$

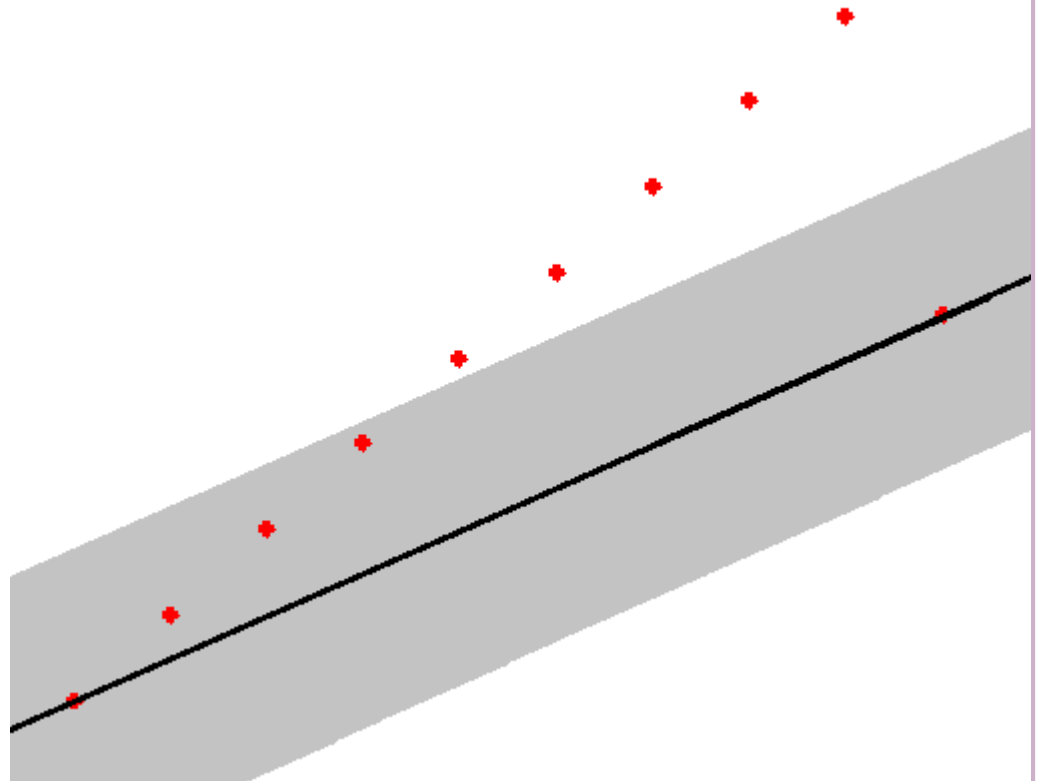

RANSAC

انتخاب دو نقطه برای یافتن معادله خط (۲)

تعداد نقاط درون افتاده=۳
Number of inliers

$(1,2), (10,11)$
 $x - y + 1 = 0$

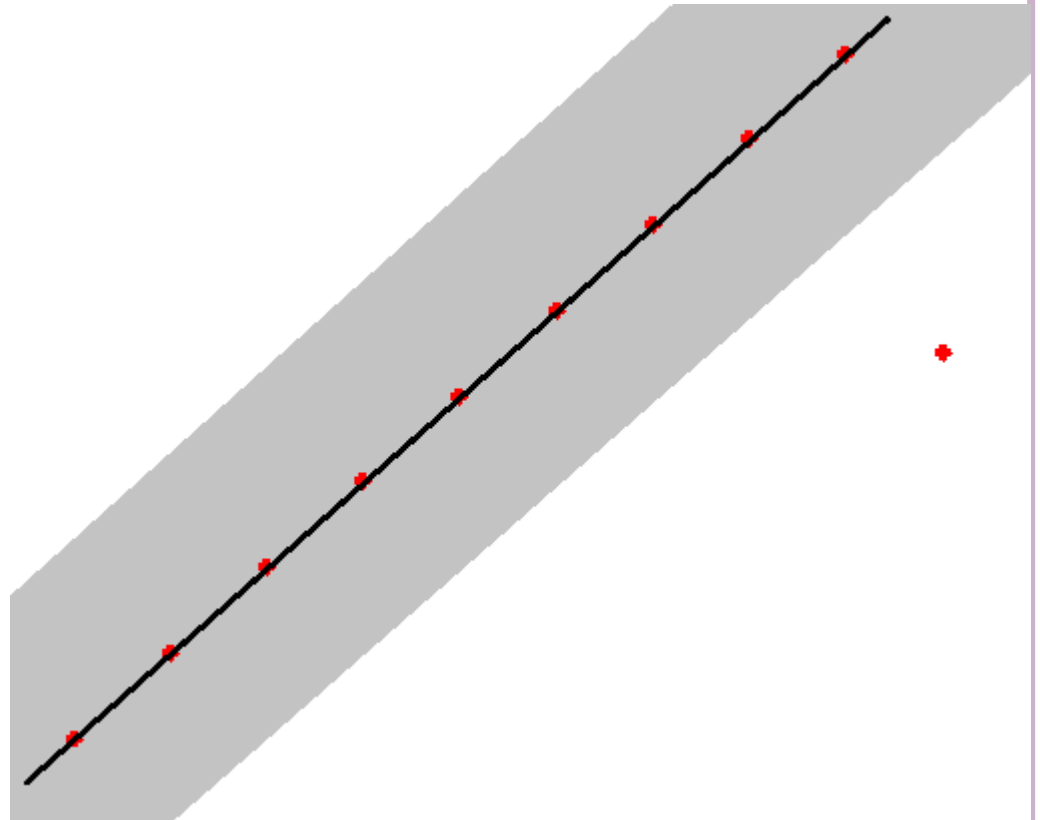

RANSAC

انتخاب دو نقطه برای یافتن معادله خط (۳)

تعداد نقاط درون افتاده = V
Number of inliers

$$(1,2), (2,4)$$
$$2x - y = 0$$

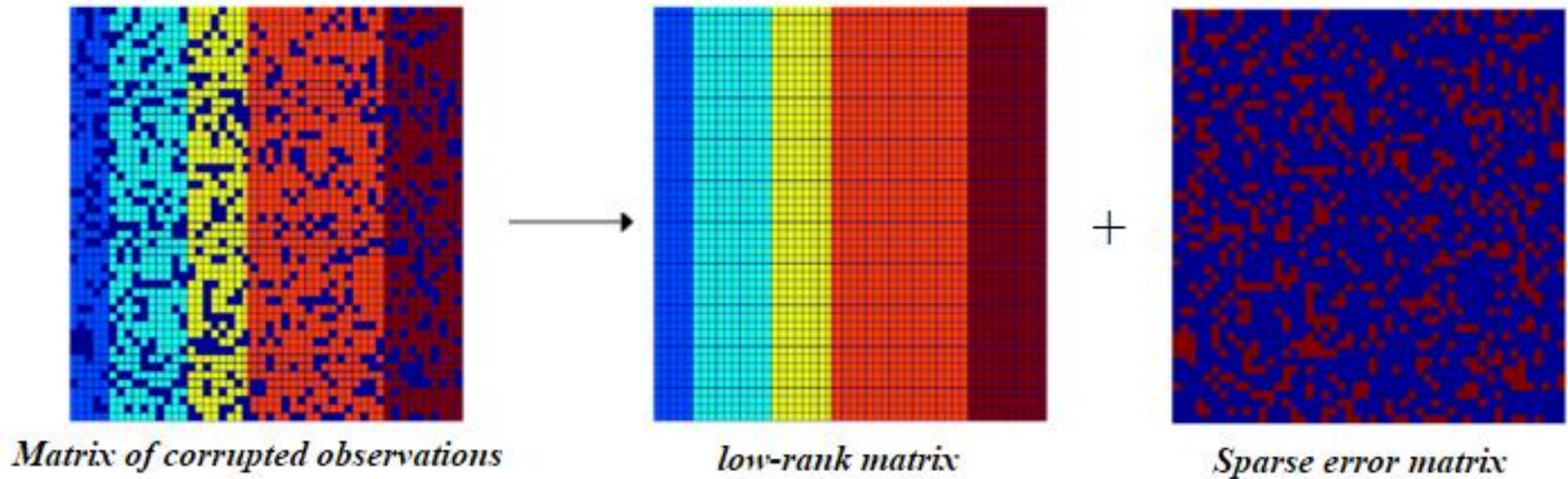
ROBUST PCA

هدف

تجزیه به مولفه های اصلی مقاوم با استفاده از وزن دهی به داده های ورودی

ROBUST PRINCIPAL COMPONENT ANALYSIS(RPCA)

Low-Rank Matrix Recovery and Completion via Convex Optimization

RANK OF MATRIX

رتبه ماتریس

○ به بیشینه تعداد سطرها یا ستون های مستقل یک ماتریس گویند.

○ رتبه ماتریس A را به صورت زیر نمایش می دهند:

$$\text{rank}(A) = rk(A) = \text{rank } A$$

○ اگر A ماتریسی $M \times N$ باشد آنگاه

$$\text{Rank}(A) \leq \min(M, N)$$

○ ماتریس A رتبه کامل ($full\ rank$) دارد اگر

$$\text{Rank}(A) = \min(M, N)$$

RPCA (LOW-RANK MATRIX RECOVERY)

$$D = A + E$$

- ماتریس D مشاهدات را در بر دارد.
- ماتریس A ماتریسی با رتبه پایین است.
- ماتریس E تخریب را نشان می‌دهد که با داده اصلی جمع شده است.

RPCA (LOW-RANK MATRIX RECOVERY)

$$D = A + E$$

○ هدف یافتن ماتریس A و E به صورتی است که رابطه زیر کمینه شود:

$$\min(\text{rank}(A) + \gamma \|E\|_0)$$

○ مقدار $\| \cdot \|_0$ تحت نام $l^0 - \text{norm}$

مشهور است و نشان دهنده تعداد عناصر غیر صفر ماتریس است.

○ رابطه بالا غیر محدب است. برای آنکه بتوان آن را کمینه نمود سعی می شود تا رابطه به صورت محدب نوشته شود.

$$\min(\|A\|_* + \gamma \|E\|_1)$$

RPCA (LOW-RANK MATRIX RECOVERY)

$$D = A + E$$
$$\min(\|A\|_* + \gamma\|E\|_1)$$

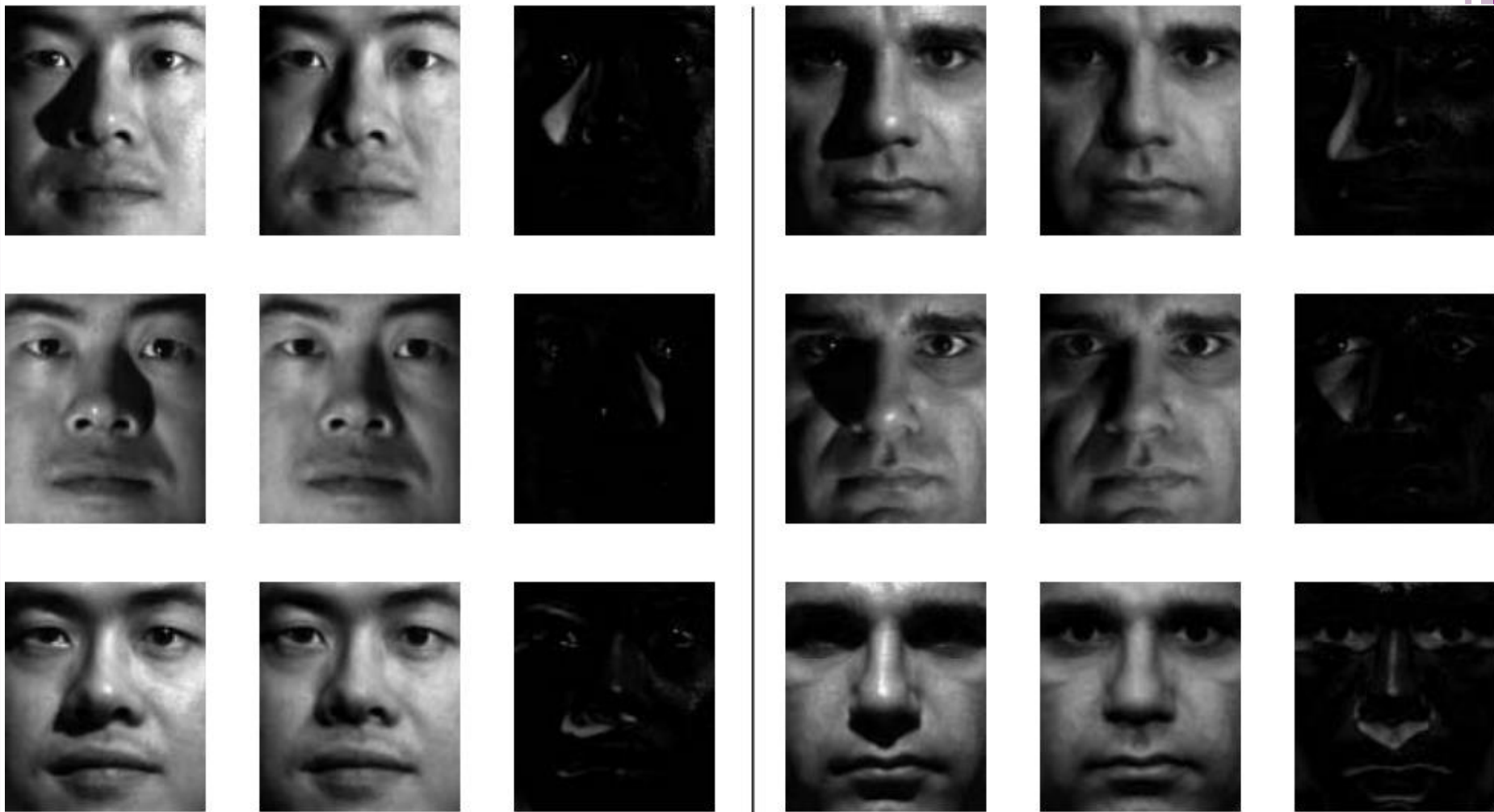
○ در رابطه بالا $\|\cdot\|_*$ نرم اتمی نام دارد و حاصل جمع مقادیر تکین است.

$$\|A\|_* = \sum_i \sigma_i(A)$$

○ در رابطه بالا $\|\cdot\|_1$ نرم یک نام دارد و حاصل جمع قدرمطلق عناصر آرایه است.

RPCA(APPLICATIONS)

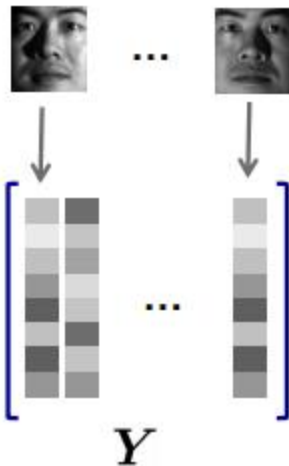
REMOVE SHADOWS

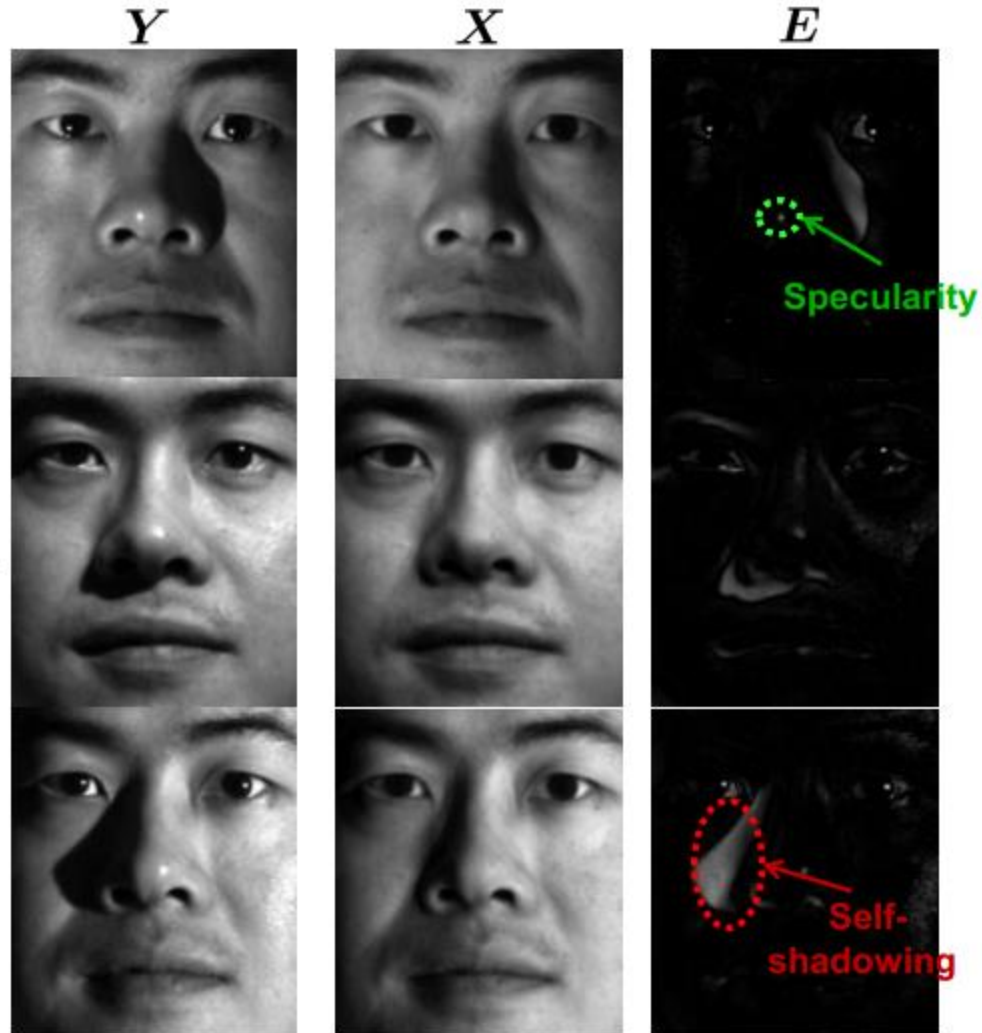
RPCA(APPLICATIONS)

REMOVE SHADOWS AND SECULARITY

58 images of one person under varying lighting:

$RPCA$

RPCA(APPLICATIONS) BACKGROUND MODELING

Static camera
surveillance video

200 frames,
144 x 172 pixels,

Significant foreground
motion

$$\text{Video } Y = \text{Low-rank appx. } X + \text{Sparse error } E$$

COVARIANCE AND CORRELATION

○ به correlation همبستگی هم گفته می شود.

$$\rho_{XY} = \text{corr}(X, Y) = \frac{\text{cov}(X, Y)}{\sigma_X \sigma_Y}$$

○ مزیت همبستگی در آن است که مقدار آن بین $[-1$ و $+1]$ قرار دارد. اما حداکثری نمی توان برای کواریانس دو متغیر در نظر گرفت یا به عبارتی بیشینه آن به حداکثر واریانس دو متغیر وابسته است.

مراجع

- N. Oliver, B. Rosario, A. Pentland, “A Bayesian computer vision system for modeling human interactions,” ICVS 1999, January 1999. ○
- Li Y, Xu L, Morphett J, Jacobs R. “An Integrated algorithm of incremental and robust PCA,” ICIP 2003, pages 245-248, Spain, September 2003. ○
- T. Bouwmans. “Subspace Learning for Background Modeling: A Survey. Recent Patent on Computer Science”, 2009, 2 (3), pp.223-234. ○
- C. Guyon, T. Bouwmans, E. Zahzah, “Robust principal component analysis for background subtraction: Systematic evaluation and comparative analysis,” INTECH, Principal Component Analysis, Book 1, Chapter 12, March 2012, pp.223–238. ○
- T. Bouwmans, “Traditional and recent approaches in background modeling for foreground detection: An overview”, Computer Science Review, 11-12, 2014, 31-66. ○
- <http://perception.csl.illinois.edu/matrix-rank/home.html> ○
- <http://sites.google.com/site/backgroundsubtraction/Home>. ○